

El peix dels desitjos

Fa molts, molts anys, en un petit poble al costat del mar, hi vivia un vell pescador i la seva dona. Eren molt pobres i només tenien una cabana de fusta vella i un vaixell petit amb el qual el pescador sortia cada dia a pescar per guanyar-se la vida.

Un matí, com qualsevol altre, el pescador va agafar la seva xarxa i va sortir al mar. Va llançar la xarxa una vegada, però no va atrapar res. La va llançar una segona vegada, però tampoc. A la tercera, va sentir que la xarxa pesava molt. Estava emocionat! Però quan la va estirar, en lloc de peixos comuns, va trobar un peix d'escates brillants com l'or.

El peix, per a sorpresa del pescador, va parlar!
—Si us plau, vell pescador, deixa'm anar al mar! Si ho fas, et concediré un desig.

El pescador, desconcertat, però bondadós, va pensar per un moment. No necessitava gaire per viure, així que va deixar el peix anar al mar.
—Torna a nedar, petit amic. No necessito res. Només vull que siguis lliure.

El peix, agraït, va desaparèixer entre les onades, deixant un rastre de llum a l'aigua.

Quan el pescador va tornar a casa i va explicar el que havia passat a la seva dona, ella es va enfadar molt.
—Com has pogut deixar anar un peix màgic sense demanar-li res? —va exclamar indignada—. Hauries d'haver-li demanat una casa nova! Aquesta cabana està caient a trossos!

Tot i que el pescador no estava convençut, va decidir tornar al mar. Es va acostar a la vora i va cridar:
—Oh, peix màgic! Si encara hi ets, torna, si us plau!

L'aigua es va agitar i el peix màgic va aparèixer.
—Què necessites, vell pescador? —va preguntar el peix amb la seva veu suau.

—La meva dona voldria una casa nova...

—Està bé —va dir el peix—. Torna a casa. Ja ho tens fet.

Quan el pescador va tornar, es va trobar una bonica casa de pedra. La seva dona, però, no estava del tot contenta. Amb el temps, va començar a demanar més.

Primer, va voler riqueses. Després, va voler ser reina. I finalment, va voler ser emperadriu de totes les terres. Cada vegada, el pescador tornava al mar i cridava el peix màgic, que sempre complia els desitjos.

Però la dona del pescador no estava mai satisfeta. Un dia, va decidir que volia ser l'ama del sol i la lluna. Quan el pescador va transmetre

aquest últim desig al peix màgic, el cel es va enfosquir, les onades es van aixecar i el peix va respondre amb tristesa:
—Torna a casa, pescador. Tot tornarà a ser com abans.

Quan el pescador va tornar, es va trobar la seva vella cabana, igual que sempre. Ell i la seva dona havien perdut tot el que havien desitjat per culpa de l’avarícia.